

Vragen en korte mededelingen

Zilvermeeuw jaagt op Graspieper. Op 16 september bevond ik mij aan boord van een motorboot, varende op de Waddenzee in een der vaargeulen ten noorden van het Groninger Wad, enkele kilometers uit de kust.

Tijdens deze tocht streken geregeld zangvogeltjes neer op het dek, die dit als een welkome rustplaats zagen op hun trektocht dwars over zee.

Een Graspieper vloog, na wat op het dek te hebben rondgescharreld, op en bleef de boot, laag over 't water vliegend, achtervolgen. Op dat moment sloeg 't noodlot voor hem toe; één der rondcirkelende Zilvermeeuwen dook omlaag en sloeg de pieper met de vleugels in 't water, waarop hij hem in de snavel nam en ermee wegvluchtte voor hongerige soortgenoten. Even later slokte de meeuw de pieper levend en al naar binnen. Dit gespecialiseerde gedrag van Zilvermeeuwen was mij niet bekend. Later vertelde de schipper mij dat hij geregeld Zilvermeeuwen, vooral bij mistig weer, op trekvogels zag azen en met succes zag toeslaan.

Baflo, 22 september 1969.

GUIDO MEEUWISSEN.

De Chinese boksdooorn. De Chinese boksdooorn (*Lycium chinense*), die van de Gewone boksdooorn (*Lycium halimifolium*) o.a. afwijkt door haar bredere, bijna eironde bladen, is in Nederland slechts zelden verwilderd aangetroffen. Volgens de „Flora Neerlandica“, deel 4 (2), p. 145, 1966, slechts eenmaal, nl. bij Nijmegen in 1930.

In september 1968 trof ik echter een flinke vegetatie van deze soort aan, langs de Noorddijk, bij de driesprong met de Staakweg, ten noorden van Dirksland (Zh.). Over een lengte van ong. 50 meter stonden bovenaan de dijk verscheidene exx., waarvan enige flinke heesters. De planten bloeien er in aug./sept. rijkelijk en lijken goed vrucht te zetten, te oordelen naar het aantal jonge planten. De omstandigheden voor de boksdooorn zijn hier dan ook wel gunstig. Het gedeelte van de Noorddijk waar de planten staan, is op het zuiden geëxposeerd, hetgeen een zonnige, warme helling waarborgt. Dit komt tot uitdrukking in het voorkomen van bv. Scherpe fijnstraal en Zacht

vetkruid, beide Brometalia-soorten. De vindplaats hier van Zacht vetkruid moet tevens een der meest westelijke voor ons land zijn (vgl. het verspreidingskaartje in N.K.A. 48).

De Chinese boksdooorn, een sierplant uit O-Azië (Volksrepubliek China), komt niet alleen in ons land zelden aan verwilderen toe. Ook in Duitsland zijn maar weinig vondsten bekend. In Frankrijk echter treedt de plant plaatselijk subspontaan op of is ze ingeburgerd. Dit is o.a. het geval in West- en Centraal-Frankrijk en in de Midi, waar ze dan in heggen en langs wegen te vinden is.

Hoewel het natuurlijk moeilijk te voorspellen is, of de planten bij Dirksland zich zullen handhaven, zou het mij niet verbazen, als dit wel het geval zou blijken te zijn. De omstandigheden waaronder ze groeien, zijn zeker gunstig te noemen; de bloei, zoals gezegd, is rijkelijk en er is duidelijk uitbreiding te constateren. Bovendien groeien de planten niet ruderaal, zoals bij vele andere ontsapte tuinplanten of adventieven vaak het geval is. Dit ruderaale karakter is meestal een teken, dat de planten zich in een natuurlijke vegetatie moeilijk of niet kunnen handhaven. De Chinese boksdooorns van Dirksland bevinden zich echter tussen de natuurlijke dijkflora en niets wijst er op dat ze het moeilijker zouden hebben dan de inlandse soorten. De voornaamste factor is waarschijnlijk wel de gunstige expositie van de dijk. Enige warmteminnende soorten, zoals Wilde marjolein en IJzerhard, kunnen we dan ook langs verscheidene van deze dijken aantreffen, dijken, die wat vegetatie betreft, zeker tot de mooiste van Nederland gerekend kunnen worden en onze bescherming ten volle waard zijn. Dank zij de pogingen van enige Flakkeese natuurhistorici heeft een enkele dijk thans de status van natuurreservaat.

L i t t e r a t u r :

K. J. Huisman en P. Vroegindewey, Rijkdom en verarming van de Flakkees polderdijken. D.L.N. 70, p. 61 e.v.

Rotterdam (23), Kapershoek 65

P. DE MEY.